

ŐSZ

ifj. Bartha Sándor

Ősz van.

A hűvös alkonyban lustán megindul a szél.
Tétován bolyong, s türelemmel kísér
mindent utolsó utjára.

Elmennek a virágok,
el a sok falevél.

El a zöld mező, és nyugodni tér
a természet sok piciny világaq
s a buja zöld helyett a természet kopára
ül a helyébe
s küld derűs égre
sírdogáló felhőt,
szerényen kesergőt.

Ősz van.

A szél mind egyre jobban tombol,
száguld a szűk utcán,
majd egyik saroktól
megfordul, hogy újult erővel rohanjon
ádázul, újra vissza,
mintha hívna, hogy kövesd,
becézs, dédelgesd őt,
a mindenható, vad szellőt,
az ősz lovagját, urát.

Ősz van.

Eljött a ter,észet zord alkonya,
vége, kegyetlen eltávozása,
készülődése az újra, a szépre,
amit lát majd télen a csöndes álmába,
titkos barlangjába...
Jeges magányába.

Forrás: www.keresztenydalok.hu